

161
161
"levende væsener", er således absolut ikke levende væsener. De er kun midlertidigt skabte eller opbyggede organismer eller redskaber for det i organismerne åbenbarede, dirigerende, "evige noget," vi udtrykker som "jeget". Uden dette "noget" eller "jeg" ville organismerne hverken kunne være blevet til eller bestå. Alle de levende væsener, menneskene bliver vidne til i dagliglivet, er således absolut ikke de evigt eksisterende udødelige levende væsener selv, men derimod kun deres manifestationsredskaber i kraft af hvilke de tilkendegiver eller åbenbarer deres forgængelige organismes beherskende udødelige jeg, evige ånd eller bevidsthed.

Vi har således i virkeligheden aldrig nogen sinde set et levende væsen. Vi har aldrig set vore forældre, vi har aldrig set vore venner og bekendte og naturligvis heller ikke vore eventuelle fjender, ligesom vi heller aldrig kan have set hverken mikrokosmiske eller makrokosmiske væsener. Vi har kun set den organisme eller det redskab, ved hvilken det virkelige "levende noget" tilkendegiver sig. Dets kosmiske struktur, dets overbevidsthed med skæbneelement, talentkerner, moderenergien o.s.v. eller det vi samlet af denne højeste struktur kalder "jeg'et", ^{vi sig selv} er utilgængeligt for sansning. Det er absolut ikke blevet skabt ved nogen forudgående tankeproces og eksisterer derfor udenfor tidens og rummets verden. Det hører altså ikke med til de skabte ting. Det er derimod al synligheds skaber og må derfor i sig selv være til uden denne synlighed. Det er derfor, det må åbenbare sig eller give sig til kende gennem forgængelige skabte organismer og andre tids- og rumdimensionelle foreteelser. Det virkeligt "levende noget", der åbenbarer eller tilkendegiver og manifesterer sig igennem det levende væsens organisme er således totalt usynligt. Vi ser absolut kun dets manifestationer eller frembringelser, men absolut ikke det selv. Men hvorfor skulle det være anderledes med Guddommen? - Når vi ikke engang kan se vore egne nære medvæsener, forældre, venner og bekendte eller andre levende væsener, men kun deres manifestationer, deres frembragte ^{organismer} eller skabte ting, men absolut ikke deres egne selv, hvorfor skulle vi da direkte ^{kunne} se det virkeligt "levende selv" eller "jeg" i det gigantvæsen, vi udtrykker som Guddommen? - Hvorfor skulle princippet her ikke være det samme, således at Gud også må tilkendegive eller åbenbare sig igennem sine manifestationer eller skabte ting? - Og er det ikke ~~netop~~ det, vi ser? - Er Verdensaltet ikke netop en ^{eller} organisme, bestående af et uendeligt ocean af arbejdende, fungerende organer og logiske skabelsesprocesser, der alle i sit slutfacit fører til ^{disse} glæde og velsignelse for levende væsener? - Og er logiske